

اصول و معیارهای مسکن ایرانی

امیر احسان خاوری ۱، محمد بهروزی ۲، بهمنیار واحدی پور ۳، حمید خلیفه ۴

۲،۱: کارشناس ارشد عمران

۳: کارشناس ارشد محیط زیست

۴: کارشناس ارشد نقشه برداری

Eng.fs60@gail.com

چکیده

هر مسکن بلافصل ترین فضای مرتبط با انسان می باشد که به طور روز مره از آن تاثیر می گیرد. می توان گفت که مسکن اولین مکانی است که آدمی، احساس تعلق مکانی را در آنجا تجربه می نماید. و برای هر فرد، به معنای دستیابی به حریم شخصی و رهایی از سرگشتگی می باشد. در فرهنگ ایرانی، مسکن دارای مفاهیم عمیق هم سطح خانواده می باشد. در حالی که با صنعتی شدن جوامع مسکن معانی جدیدی پیدا نموده. اما در فرهنگ ایرانی به مسکن به عنوان یک وسیله با کارکردهای مختلف نگاه نمی گردد و مانند تولیدات صنعتی و فیزیکی، تنها برای برآوردن نیازهای مادی نمی باشد چرا که دارای مفاهیم ماورای جسم و کالبد می باشد توجه به اصول و معیارهای ایرانی مسکن در بازاریابی هویت آن جهت استفاده مردم و همچنین گنجاندن اصول و معیارهای ایرانی در سند چشم انداز توسعه کشور باید مورد توجه قرار گرفته شود. در این پژوهش سعی بر این است که با استفاده از روش توصیفی - تحلیلی با کمک گرفتن از مطالعات کتابخانه ای پی به اصول و معیارهای مسکن ایرانی ببریم و بتوانیم شاهد عملکردی مفید و کارایی آن در آینده علمی باشیم.

کلمات کلیدی: اصول، مسکن و ایران

۱. مقدمه

مسکن یکی از ضروری ترین نیازهای انسان و به نوعی یکی از حقوق اولیه انسانی است. همچنین برنامه ریزی برای تامین نیاز مسکن شهروندان از اموری است که بر عهده ی دولت ها نهاده شده است (رضازاده، ۱۳۸۷، ۱۳۹). بعد از خوراک و پوشاک، مسکن سومین نیاز افراد جامعه است که برای حفظ و بقای فرد و جامعه از اهمیت فراوانی برخوردار است، و در مرحله ی پاسخ گویی به نیازهای اساسی جامعه مهمترین آنها به شمار می آید. هر یک از افراد جامعه از هر قشر و طبقه ای به سر پناهی برای زندگی خود نیاز دارند (زنجانی، ۱۳۷۱). مسکن از جمله مهمترین مسائلی است که انسانها همواره با آن دست به گریبان بوده و در تلاش برای رفع این مسئله و یافتن پاسخی مناسب و معقول برای آن بوده اند (محمودیانی، ۱۳۹۳، ۲).

برای دستیابی به اصول و معیارهای مسکن ایرانی باید ضمن شناخت وضع موجود مسکن و تسهیلات آن، روند قبلی در امور اقتصادی، فرهنگی و اجتماعی موثر بر بازار مسکن و تحولات آن در جامعه را مورد تحلیل و سنجش قرار داد، لازم به نظر می رسد که تحولات اجتماعی و اقتصادی در ایران در آینده باید بر اساس برنامه ریزی های ملی، منطقه ای و شهری مورد بررسی قرار گیرد. تاثیراتی که این تحولات در مسکن و تامین نیازهای سکونتی مردم مورد پیش بینی است؛ و سپس با